

تأثیر افزودن اینولین و فرآیند ریزپوشانی بر میزان زنده مانی باکتری لاكتوباسیلوس کازئی در طول دوره نگهداری ماست بستنی سین بیوتیک

هاجر نعیمی^{۱*}، سید علی مرتضوی^۲، الناز میلانی^۳، آرش کوچکی^۴

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سبزوار، گروه علوم و صنایع غذایی

۲- استاد، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه فردوسی مشهد

۳- استادیار پژوهشکده علوم و فناوری مواد غذایی جهاد دانشگاهی مشهد

۴- دانشیار گروه علوم و صنایع غذایی دانشگاه فردوسی مشهد

(تاریخ دریافت: ۸۹/۱۱/۱۶ تاریخ پذیرش: ۹۱/۲/۳)

چکیده

ماست بستنی، فرآورده منجمد شیر است که از نظر ویژگی های فیزیکی و کیفیت ظاهری مشابه بستنی می باشد. در این تحقیق، ماست بستنی به عنوان فرآورده سین بیوتیک حاوی هر دو مورد پروبیوتیک و پری بیوتیک تولید شد. باکتری پروبیوتیکی لاكتوباسیلوس کازئی (LAFTI-L26) به دو صورت آزاد و ریزپوشانی شده به ماست بستنی اضافه شد و قابلیت زنده مانی آن در طی مدت ۳۰ روز انبارمانی در ۱۸°C بررسی گردید. اینولین به عنوان ترکیب پری بیوتیکی در سطوح مختلف (۰,۵ و ۰,۵ درصد وزنی/وزنی) به ماست بستنی افزوده شد. تعداد سلول قابل زیست لاكتوباسیلوس کازئی در حالت آزاد در مخلوط ماست بستنی تهیه شده، بین ۹/۷۷۹ - ۹/۸۰۱ $\log cfu/ml$ بود که بعد از ۳۰ روز انبارمانی تعداد آن به کاهش ۷/۴۵۱ - ۷/۸۶۶ $\log cfu/ml$ یافت. در نمونه های ماست بستنی حاوی باکتری لاكتوباسیلوس کازئی ریزپوشانی شده توسط آژینات سدیم-پروتئین سرم شیر تغاییر شده، تعداد باکتری در روز اول ۸/۶۶۱ $\log cfu/ml$ - ۸/۱۵۰ بود که بعد از ۳۰ روز انبارمانی به ۷/۴۷۷ $\log cfu/ml$ کاهش یافت. به طور کلی، نتایج حاصل از پژوهش نشان داد، ریزپوشانی لاكتوباسیلوس کازئی در کپسولهای آژینات سدیم-پروتئین سرم شیر به طور چشمگیری توانست قابلیت زنده مانی پروبیوتیک لاكتوباسیلوس کازئی را بهبود بخشد. ($p < 0,05$) شمار زیست پذیر این باکتریها در ماست بستنی حاوی پروبیوتیک ریزپوشانی شده، در رنجی که توسط کمیته بین المللی لبیات پیشنهاد شده ($10^6-10^7 cfu/g$) بود.

کلید واژگان: ماست بستنی، محصول سین بیوتیک، ریزپوشانی با آژینات-سوی پروتئین، بقاء لاكتوباسیلوس کازئی

* مسئول مکاتبات: hajar_naeemi@yahoo.com

امروزه توجه بسیاری از محققین را معطوف خود ساخته، انواع فروکتان می باشند. به ترکیبی از پروبایوتیک و پری بایوتیک، سین بایوتیک گفته می شود. عملکرد کم پروبایوتیک ها در محصولات شیری مانند ماست و دسرهای منجمد ناشی از تجمع اسید لاتیک و اسید استیک و pH کم، حضور پراکسید هیدروژن و ظرفیت اکسیژن می باشد. ریزپوشانی روشنی است که باعث بهبود کارآبی میکروگانیسم ها در محصولات شیری و دستگاه گوارش می شود؛ بر این اساس آزاد شدن مواد ریزپوشانی شده با سرعت کترل شده حائز اهمیت می باشد. آزاد سازی کترل شده بدین معنی است که باکتری ها بر اثر مواجهه با شرایط نامساعد ضایع نخواهند شد؛ ریزپوشانی یک روش فیزیکو شیمیایی و یا مکانیکی است که در آن ذرات دارای مواد فعال، جهت حفاظت توسط یک لایه از مواد دیگر پوشش داده می شوند. انتخاب مواد پوششی متفاوت معمولاً به ویژگی های سلامتی زایی میکروکپسول و روش پوشش دهی استفاده شده وابسته است. برای ریزپوشانی پروبایوتیک ها در صنایع غذایی و لبنی، عموماً از ماتریکس هاس حفره دار استفاده می شود، هر کپسول شامل دو قسمت هسته و دیواره می باشد که معمولاً هسته شامل فاز آبی و روغنی و حاوی ترکیبات مؤثر خواهد بود. ماست بستنی بدلیل دارا بودن باکتریهای اسید لاتیک و انجام فرایند تخمیر ارزش تغذیه ای بالایی داشته؛ بعلاوه در مقایسه با بستنی مقدار کمتری چربی، ماده قندی و لاکتوز دارد. بدلیل کاهش میزان لاکتوز طی فرایند تخمیر، مشکل ایجاد بافت شنی در ماست بستنی کاهش می یابد. برخی از اثرات مفید سلامتی در محصولات پروبایوتیکی شامل خواص ضد سلطانی و ضد جهش زایی، تحریک، تقویت و تنظیم سیستم ایمنی بدن در برابر حساسیت ها، استرس و مسمومیت ها، کاهش کلسترول خون، خواص ضد عفونتی، بهبود ناسازگاری لاکتوز و افزایش ارزش تغذیه ای می باشد.^[۳] هدف از این تحقیق تولید محصول ماست بستنی سین بیوتیک با استفاده از اینولین به عنوان پری بیوتیک و نیز تکنولوژی ریز پوشانی به منظور بررسی اثرگذاری آن روی افزایش بقاء لاکتوپاسیلوس کائزی در طول زمان نگهداری می باشد.

۱- مقدمه

طبق تعاریف مختلف "پروبیوتیک" را می توان به عنوان میکروگانیسم زنده تعریف کرد که می تواند برای سلامت بدن به دلیل حفظ و بهبود تعادل میکروبی محیط روده مفید باشد. امروزه اهمیت محصولات پروبیوتیک به خوبی مشخص شده و در نتیجه، محصولات بسیاری از این قبیل برای مصرف انسان، حیوانات اهلی و خانگی در دسترس هستند^[۱]. گزارش شده که پروبیوتیک ها با تعديل اینمی، کاهش کلسترول، بهبود تحمل نسبت به لاکتوز و جلوگیری از برخی سرطان ها نقش درمانی ایفا می کنند^[۲]. در راستای اهمیت باکتری های پروبایوتیک و اثرات سلامتی بخش محصولات وابسته، در این پژوهش ماست بستنی سین بیوتیک، تولید شد. بقای پروبیوتیک ها را می توان با کاربرد هیدرات کردن پری بایوتیک نظری اینولین و فروکتوالیکوساکاریدافراشیش داد. رژیم حاوی ترکیبات پری بایوتیک، رشد بیفیدوباکتر و لاکتوپاسیل های ساکن روده را تحریک نموده و فعالیت پاتوژن ها را کاهش می دهد. با این حال، مشکلات بسیاری در کارآبی پایین پروبایوتیک ها در محصولات لبنی وجود دارد. در سال های اخیر، استفاده از تکنولوژی ریز پوشانی^۱ سبب حل مشکل اخیر شده است؛ ریزپوشانی باکتری پروبایوتیک جهت افزایش تقویت کارآبی آنها در حین فرآیند و همچنین رهایش کترل شده در دستگاه گوارش، مورد استفاده قرار می گیرد. لاکتوپاسیلوس رامنوسوس و لاکتوپاسیلوس کائزی از مقاومت مطلوب به ونکومایسین برخوردار است^[۲].

بیشترین قابلیت بقا در فرآورده های تخمیری شیر به لاکتوپاسیلوس کائزی نسبت داده شده است. پرگنه های لاکتوپاسیلوس کائزی در محیط کشت MRS-Agar به رنگ کرمی بوده و در انتهای عمیق محیط کشت به شکل دایره ای با هاله کمنگ و در عمق محیط کشت به شکل مثلثی ویضی شکل که دارای زاویه در دو گوشه می باشد، قابل مشاهده اند^[۲].

پری بایوتیک ها اغلب از جنس هیدرات کردن، هستند و در معده و روده کوچک انسان هضم و جذب نشده؛ در نتیجه به همان شکل اولیه وارد روده بزرگ شده و به مصرف پروبایوتیک ها می رستند. از جمله ترکیبات پری بایوتیک که

1. Microencapsulation

۲-۱-۲- ریزپوشانی باکتری پروبیوتیک

روش آماده سازی مواد تشکیل دهنده دیواره مطابق روش چن و سایبراد^۴ (۲۰۰۶) بود. بدین صورت که ابتدا مقدار ۲ گرم از آژینات سدیم با ویسکوزیته متوسط در ۱۰۰ میلی لیتر آب مقطر با استفاده از همزن مغناطیسی حل شد. سپس به مدت یک شب در یخچال و در دمای ۴°C نگهداری شد تا آژینات به خوبی آب جذب کند. سپس به بیرون از یخچال متقل و مدتی در دمای آزمایشگاه نگهداری شد تا با محیط هم دما شود. مقدار ۸ گرم از پودر ۸۰% wpc را در ۱۰۰ میلی لیتر آب دیونیزه برای مدت یک ساعت بر روی همزن مغناطیسی قرار داده، سپس سوسپانسیون فوق را به مدت ۲ ساعت در دمای اتاق قرار داده، بعد با استفاده از سود ۱ نرمال، pH آن را به ۸ رسانیده، به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۸۰ درجه سانتی گراد حرارت داده، به دمای محیط رسانده و ۲ ساعت در دمای محیط نگهداری شد، سپس به نسبت ۲:۱ با محلول آژیناتی که قبلاً تهیه شد، مخلوط گردید، به مدت نیم ساعت در دمای محیط توسط هم زن همzed و به مدت یک شب در یخچال ۱۰ درجه سانتی گراد قرار گرفت. عمل ریزپوشانی باکتری پروبیوتیکی لاکتوباسیلوس کازئی با استفاده از روش ژلاتیناسیون خارجی که توسط تراستراب (۲۰۰۲) و الان (۲۰۰۸) [۶] و رضائی مکرم و همکاران (۲۰۰۸) [۴] گزارش گردید، انجام شد. دانکهای تشکیل شده، سپس، با استفاده از سانتریفوژ در g × ۵۰۰ در دمای ۴°C به مدت ۵ دقیقه جداسازی و شیستشو گردید [۴]. دانکهای آژینات سدیم-پروتئین سرم شیر حاصل، همانند بیومس، از آن جهت تلقیح مستقیم استفاده به عمل آمد.

۲-۱-۳- شمارش تعداد باکتری‌های به دام افتاده در دانکها

جهت تعیین کارایی فرایند ریزپوشانی باکتری پروبیوتیکی، از روش رضائی مکرم و همکاران (۲۰۰۸) [۴] استفاده شد. این شمارش در سه تکرار صورت پذیرفت.

۲-۱-۴- تولید ماست بستنی

تولید بستنی ماستی مطابق روش میلانی و همکاران (۲۰۱۰) صورت گرفت [۷] مقدار ۹۰/۱ میلی لیتر آب مقطر با ۹/۱ گرم

۲- مواد و روش ها

تجهیزات و مواد اولیه‌ای که در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفت عبارت اند از:
باکتری پروبیوتیکی لاکتوباسیلوس کازئی دارای شماره بج^۲ ۲۴۶۸۳۳ به صورت خشک شده انجمادی^۳ و از نوع LAFI- DSL از شرکت DSM ، کشت‌های آغازگر ماست شامل لاکتوباسیلوس دلبروکی زیرگونه بلگاریکوس و استرپتوكوکوس ترموفیلوس از شرکت لاکتینا، محیط کشت MRS و vancomycine از شرکت مرک آلمان، آژینات سدیم با ویسکوزیته متوسط از شرکت سیگما، wpc ۸۰٪، روغن کلزا، توبین، ۸۰ کلور کلسیم، پیتون واتر، پودر شیر خشک پس‌چرخ (شرکت مولتی خراسان)، پانیسول، امولسیفایر، ترکیب پری‌بیوتیکی اینولین با نام تجاری Orafti® HP، خامه ۳۰٪ پیگاه، وانیل، شکر، سیترات سدیم، سود ۱ نرمال.

۲-۱-۱- روش‌های آزمون

۲-۱-۱- آماده‌سازی کشت پروبیوتیکی
جهت آماده‌سازی باکتری لاکتوباسیلوس کازئی مقدار ۱ گرم از کشت به ۱۰۰ میلی لیتر از محیط کشت MRS Broth گذاری شد. مقدار ۱ یک میلی لیتر از محیط فوق به ۹۹ میلی لیتر از محیط کشت MRS Broth جدید متقل و به صورت ۱٪ رقیق و در دمای ۳۷°C به مدت ۱۰ تا ۱۲ ساعت گرمخانه- گذاری گردید. کشت مذکور در طول هفته بر حسب تعداد سلول مورد نیاز به محیط کشت تازه انتقال داده شد و بعد از ۱۰ تا ۱۲ ساعت گرمخانه-گذاری در یخچال و در دمای ۴°C نگهداری شد. هدف از انجام این کار دسترسی دائم به فاز لگاریتمی بوده است. سلول‌های پروبیوتیکی حاصل بعد از سانتریفوژ کردن Herolab در g × ۴۵۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه و در دمای ۴°C جداسازی، و سپس عمل شیستشوی سلول‌های جدا شده، دوبار با استفاده از محلول ۰/۱٪ پیتون واتر تحت شرایط فوق صورت گرفت و از آن جهت تلقیح مستقیم استفاده شد [۴]

2. Batch number
3. Freeze-dried

به عنوان واحدهای شکل‌گیری کلنی^۵ در هر گرم از نمونه (cfu/g) بیان گردید. نمونه‌های ماست بستنی محتوی باکتری‌های آزاد در روش مشابهی (جایگزینی پیتون‌واتر ۰/۱٪ با سیترات سدیم W/V٪)، کشت مخلوط داده شد[۴].

۲-۱-۵-بررسی تیمارهای انجام شده

در این تحقیق از اینولین به عنوان یک ترکیب پری‌بیوتیکی در سه سطح ۰٪، ۲/۵٪ و ۵٪ استفاده شد. همچنین کشت پروبیوتیکی در دو حالت ریزپوشانی شده و آزاد به محصول تلقیح شد. و در نهایت محصول در سطوح مختلف زمان نگهداری ۱، ۱۰، ۲۰ و ۳۰ روز مورد ارزیابی قرار گرفت.

۲-۶-طرح آماری

تجزیه و تحلیل نتایج در رابطه با بستنی ماستی با طرح آماری دو فاکتورهای کاملاً تصادفی و در سه تکرار و مقایسه‌ی میانگین‌ها با استفاده از آزمون LSD در سطح اطمینان ۹۵ درصد انجام شد. برای انجام آنالیز واریانس از نرم‌افزار Minitab ver 13.1 و مقایسه میانگین‌ها از نرم‌افزار Mstatc استفاده شد. برآش خطوط و ترسیم منحنی‌ها نیز با استفاده از نرم‌افزارهای Slide Write و Excel انجام شد.

۳-بحث و نتایج

۳-۱-تأثیر متقابل افزودن اینولین و مدت زمان رسیدگی بر شمارش باکتری L.casei در دو فرم آزاد و ریزپوشانی شده:

تأثیر زمان، اینولین و فرم تلقیح باکتری لاکتوپاسیلوس کازئی تلقیح شده به ماستهای منجمد، بر بقاء و زنده‌مانی پروبیوتیک‌ها، طبق داده‌های به دست آمده از جدول آنالیز واریانس معنی دار بود. ($p<0/05$)

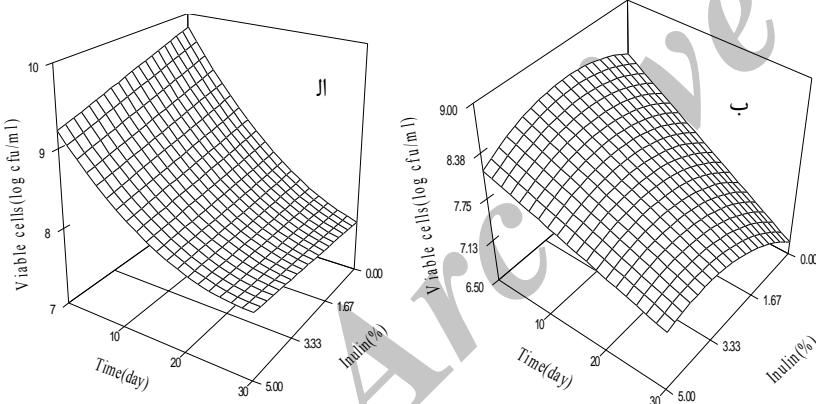
مطلوب نتایج حاصل از مقایسه میانگین داده‌ها، با گذشت ۳۰ روز انبار مانی در دمای ۱۸°C، بقای پروبیوتیک لاکتوپاسیلوس کازئی در ماست بستنی حاوی این باکتری در حالت آزاد و ریزپوشانی شده، کاهش یافت که میزان این کاهش برای لاکتو با سیلوس کازئی در حالت ریزپوشانی شده، نسبت به نوع آزاد آن، در نمونه‌های ماست بستنی، کمتر بود ($p<0/05$).

پودر شیر پس‌چرخ مخلوط، هموژنیزه و در دمای ۸۵°C مدت ۵ دقیقه پاستوریزه شد. حدود ۰/۰۳٪ از کشت آغازگر، به شیر با دمای حدود ۴۵°C اضافه و ۱۵ دقیقه در انکوباتور نگهداری گردید. برای تولید ماست، ۷۰٪ از کل شیر محاسبه شده برای تهیه ماست بستنی، در دمای ۴۲°C با آغازگر آماده-سازی شده تلقیح شد و برای تهیه ماست گرمخانه‌گذاری گردید. پایان گرمخانه‌گذاری، رسیدن به pH ۴/۸ بوده است[۷]. برای تولید فاز غیر ماستی، ۳۰٪ از شیر باقی مانده، ابتدا تا دمای ۴۵°C در حمام آب حرارت داده شد، سپس ترکیبات دیگر (مواد جامد) به شیر اضافه شدو عمل هموژنیزاسیون مخلوط تا جاییکه هیچ ذره یا کلوخه‌ای باقی نماند، صورت گرفت. سپس، خامه با ۳۰٪ چربی به مخلوط ۸۰°C اضافه شد. این مخلوط به مدت ۲۰ ثانیه در حرارت ۱۰°C پاستوریزه و سپس دمای مخلوط سریعاً به زیر ۱۰°C رسانیده شد. ماست تهیه شده با فاز غیر ماستی مخلوط و به مدت ۱۲ الی ۱۴ ساعت در دمای ۴°C نگهداری شد تا عمل رسانیدن مخلوط، کامل گردد. پس از اتمام این مرحله، دانک‌های آژینات سدیم-پروتئین سرم شیر حاوی بیومس پروبیوتیکی به مخلوط بستنی تلقیح شد، و عمل انجماد مخلوط در دستگاه بستنس ساز خانگی برای مدت ۲۵ دقیقه پی گیری شد. عمل شمارش تعداد سلول پروبیوتیکی قبل و بعد از انجماد با استفاده از روش رقت سازی ۹ لوله ای و کشت مخلوط، انجام شد. بدین ترتیب که مقدار ۱۰ گرم از نمونه ماست بستنی در ۱۰۰ میلی‌لیتر از بافر سیترات سدیم ۱٪ W/V پراکنده شده و بعد به مدت ۱۰ دقیقه در دمای اتاق با استفاده از همزن مغناطیسی همزده شد. سپس یک میلی‌لیتر از محلول فوق داخل پلیت ریخته شده و با استفاده از محیط کشت MRS-Agar به همراه Vancomycin مخلوط داده شد[۸-۹]. این محیط کشت به عنوان محیط کشت انتخابی برای لاکتوپاسیلوس کازئی که امکان شمارش این باکتریها را در نمونه‌هایی که حاوی دیگر باکتریها هستند، از جمله باکتریهای موجود در ماست و پنیر، فراهم می‌آورد، بدین صورت که این آنتی بیوتیک از رشد باکتریهای ماست و پنیر جلوگیری کرده و فقط لاکتوپاسیلوس کازئی رشد مینماید[۲]. بعد از انجماد مخلوط در دستگاه بستنی ساز نیز کشت صورت گرفت و همه نمونه‌ها به مدت ۴۸ تا ۷۲ ساعت و در دمای ۳۷°C تحت شرایط هوایی گرمخانه‌گذاری گردید. میانگین همه نتایج بدست آمده

$\log cfu/ml$ ۷/۴۷۷ - ۶/۸۱۰ در انتهای دوره ۳۰ روزه انبار مانی در 18°C رسید، که حدود ۱/۵ - ۱ سیکل لگاریتمی کاهش را در تعداد سلول‌های پروبیوتیکی با قابلیت زنده‌مانی به دام افتاده در دانک‌ها را نشان داد که خود تأثیری است بر عمل دیواره (دانک) در محافظت از باکتری‌های پروبیوتیکی، تحت شرایط و عوامل نامساعد برای رشد آنها که در محصول و یا در طی فرآیند و تولید محصول وجود دارد.

با توجه به شکل ۱(ب) نیز مشاهده گردید که در حضور ۵ درصد اینولین تلفیق شده به نمونه ماست بستنی، بقاء باکتری‌های پروبیوتیکی به دام افتاده بیشتر بود و به گونه‌ای چشمگیر، نسبت به نمونه‌های ماست بستنی فاقد اینولین و دارای ۲/۵ درصد اینولین، کاهش کمتری را با توجه به شبیب ملایم‌تر منحنی، در طول دوره ۳۰ روزه انبار مانی در 18°C نشان داد.

شکل نمودارهای سطح پاسخ ۱(الف و ب) بیان بیانگر این مطلب است که در طول انبار مانی ۳۰ روزه در دمای 18°C ، زنده مانی باکتری‌های پروبیوتیکی موجود در ماست بستنی، کاهش قابل توجهی را نشان داد.

شکل ۱ بقاء لاکتوبراسیلوس کازئی (پروبیوتیک) در ماست بستنی حاوی لاکتوبراسیلوس کازئی در حالت آزاد (الف) و ریزپوشانی شده (ب) و حاوی سطح مختلف اینولین

سلول‌های کپسوله شده به زمان بیشتری نیاز دارند تا یک چرخه (سیکل) لگاریتمی در تعداد سلول‌های با قابلیت زیست‌پذیری آنها کاهش صورت گیرد. نیز، آنها عنوان کردند که بیشترین آسیب انجماد زمانی رخ داد که پروبیوتیک‌ها در فرآورده بستنی بودند. احتمالاً آسیب به سلول‌ها در داخل فریز بستنی به دلیل تشکیل بلورهای یخ و خراشیده شدن

جدول ۱ زنده‌مانی باکتری‌های لاکتو با سیلوس کازئی در طی ۳۰ روز انبار مانی در 18°C در عدم حضور اینولین در نمونه‌های ماست بستنی.

نگهداری	روزهای	تعداد سلول زنده بعد از قرار گرفتن در
		عرض انجماد (میانگین + خطای استاندارد)
حالات	آزاد	حالات ریزپوشانی
	$\log cfu/ml$	$\log cfu/ml$
شده	$8/661 \pm 0/2$	$9/801 \pm 0/1$
	$8/048 \pm 0/4$	$9/056 \pm 0/01$
	$7/951 \pm 0/4$	$9/501 \pm 0/1$
	$6/845 \pm 0$	$8/389 \pm 0/1$
	$6/810 \pm 0/4$	$7/451 \pm 0/2$
	$0/9002$	$0/9892$
		R^2 (ضریب تعیین)

جدول ۲ زنده‌مانی باکتری‌های لاکتو با سیلوس کازئی در طی ۳۰ روز انبار مانی در 18°C در حضور ۵ درصد اینولین در ماست بستنی

نگهداری	روزهای	تعداد سلول زنده بعد از قرار گیری در عرض
		انجماد (میانگین + خطای استاندارد)
حالات	آزاد	حالات ریزپوشانی
	$\log cfu/ml$	$\log cfu/ml$
شده	$8/246 \pm 0/09$	$9/779 \pm 0/05$
	$8/108 \pm 0/09$	$8/685 \pm 0/1$
	$7/922 \pm 0/3$	$8/314 \pm 0/1$
	$7/389 \pm 0/1$	$8/09 \pm 0/07$
	$7/335 \pm 0/1$	$7/866 \pm 0/1$
	$0/9022$	$0/7707$
		R^2 (ضریب تعیین)

در مورد نمونه‌ها ماست بستنی حاوی باکتری‌های پروبیوتیکی به صورت ریزپوشانی شده، همانگونه که از جداول ۱ و ۲ می‌توان پی برد، میزان کاهش تعداد باکتری‌های به دام افتاده در دانک‌ها در طول دوره انبار مانی ۳۰ روزه در 18°C ، کاهش کمتری را نسبت به باکتری‌های در حالت آزاد تلفیق شده به ماست بستنی، نشان داد که تعداد آنها از $\log cfu/ml$ ۸/۶۶۱ - ۸/۱۵۰ در روز تولید و بعد از فرآیند انجماد به

قابلیت زیستی وجود نداشت. ($p < 0.05$) ولی از آن به بین روز های بیستم و سی ام ، این کاهش معنی دار بود. ($p < 0.05$)

در مورد افزودن اینولین به نمونه های حاوی باکتری آزاد و ریزپوشانی شده بین سطوح اینولین ۰/۵ و ۰/۲ درصد در هر دو مورد، اختلاف معنی دار نبوده (p> 0.05) ولی با نمونه های فاقد اینولین، اختلاف معنی داری به چشم خورد. ($p < 0.05$) در پژوهش آکالین و همکاران^۶ (۲۰۰۸)، اثر افزودن الیگوفروکتوز یا اینولین بر خصوصیات رئولوژیکی و بقاء لاكتوباسیلوس اسیدوفیلوس La-5 و بیفیدوباکتریوم انیمالیس Bb-12 در بستنی کم چرب انبارمانی شده و در ۱۸°C برای ۹۰ روز بررسی گردید، بیشترین تعداد بیفیدوباکتریوم انیمالیس در طول ۹۰ روز انبارمانی، در بستنی حاوی الیگوفروکتوز بدست آمد که بالاتر از حداقل پیشنهادی (۱۰^۰ cfu/g) بود^[۱۱]. کمترین شمارش باکتریایی بیفیدوباکتریوم انیمالیس در فرآورده حاوی اینولین در روزهای انبارمانی بدست آمد که دلیل آن می تواند افزایش حجم^۷ بیشتر فرآورده باشد، زیرا گونه های بیفیدو، غیرهوایی بوده و نسبت به اسیدوفیلوس به اکسیژن حساس تر می باشند^[۱۲].

تعداد لاكتوباسیلوس اسیدوفیلوس و بیفیدوباکتریوم لاکتیس، هنگامی که سطح اینولین زیاد شد، افزایش پیدا کرد. که به دلیل اثرات پری بیوتیکی اینولین می باشد؛ اینولین به میزان ۲ درصد و pH=۵/۹، بهترین اثر پری بیوتیکی را نتیجه داد^[۱۲].

تعداد لاكتوباسیلوس اسیدوفیلوس و بیفیدوباکتریوم لاکتیس به سرعت در نمونه های شاهد کاهش یافت و در پایان ۱۰ روز دوره انبارمانی، تعداد سلولهای زنده ۱۰^۵ cfu/g بود. این کاهش در نمونه های غنی شده با اینولین کمتر از نمونه های شاهد بود و تعداد سلولهای باکتریایی پری بیوتیک در پایان ۹۰ روز دوره انبارمانی ۱۰^۰ cfu/g بود^[۱۳].

حکمت و مک ماهون^۸ (۱۹۹۲) دریافتند؛ زنده مانی لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس در یک مخلوط بستنی، ۲ سیکل لگاریتمی، بعد از انبارمانی برای ۱۷ هفته در ۲۹۰C - کاهش یافت^[۱۴].

جاداره استوانه توسط ریغه های فریزر بود. سلول های به دام افتاده، بهتر از سلول های آزاد، البته در یک نژاد نسبت به انجاماد طاقت آور دند ($p < 0.05$). پری بیوتیک ها هنگامی که در آریانا کلسمیم پوشش یافتند، ۳۰ درصد بیشتر از زمانی که پوشش نداشتند، زنده ماندند. محافظت توسط انکپسوله کردن، هم در فریزر بستنی و هم طی نگهداری در حالت انجاماد، قابل توجه بود. ($p < 0.05$) که با نتایج بدست آمده از تحقیق همایونی و همکاران (۲۰۰۷)^۹ همخوانی داشت [۱۰].

در این تحقیق، کاهش برای نمونه های ماست بستنی حاوی باکتری های پری بیوتیکی در حالت آزاد، حدود ۲/۳ سیکل لگاریتمی کاهش را نشان داد که تعداد این باکتری ها در نمونه های ماست بستنی حاوی سطوح مختلف اینولین، از $\log cfu/ml$ ۹/۸۰۱ - ۹/۷۹ در ابتدای تولید و بعد از انجام فرآیند انجاماد به $\log cfu/ml$ ۷/۸۶۶ - ۷/۴۵۱ در انتهای ۳۰ روز انبار مانی در ۱۸°C رسید. از طرفی، مشاهده شد که با افزایش سطح اینولین تا ۵ درصد، در طول ۳۰ روز انبار مانی در ۱۸°C بقاء بالاتر باکتری های آزاد لاكتو با سیلوس کازئی در حضور پری بیوتیک اینولین، آشکار گردید. که این خود، نشان دهنده اثر پری بیوتیکی اینولین بر روی باکتری های پری بیوتیک و بقاء آنها در طول دوره انبار مانی می باشد.

در مرور زنده مانی پری بیوتیک ها در ماست بستنی وقتی به شکل آزاد تلقیح شدند، در عدم حضور اینولین، کاهش تا روز سی ام صورت گرفت که شب منحنی تا روز بیست و پنجم بیشتر بوده و کاهش بیشتری را نشان می دهد، از آن پس تا روز سی ام ملایم تر شده و انتظار می رود که بعد از آن به حد ثابتی برسد ولی در هنگامی که اینولین در سطح ۵ درصد تلقیحی، موجود باشد، نشان داده شد که این شب کاهشی نسبت به زمانی که میزان اینولین، صفر و ۲/۵ درصد بود، ملایم تر بوده و از روز بیست تقریباً به ثبات رسید. در مورد نمونه های حاوی باکتری پری بیوتیکی در حالت کپسوله حاوی ۵ درصد اینولین، روند کاهشی خیلی ملایم تری نسبت به نمونه های حاوی دو سطح دیگر اینولین (۰ و ۲/۵ درصد) را نشان داد که بعد از ۳۰ روز، به یک ثبات رسید. در مورد نمونه های حاوی باکتری در شکل آزاد ، در روز های مختلف انبار مانی (۰، ۱۰، ۲۰، ۳۰) کاهش به گونه ای معنی دار صورت گرفت ($p < 0.05$) در مورد نمونه های حاوی باکتری به شکل کپسوله ، بین روز های صفر، یکم ، دهم، اختلاف معنی داری در تعداد باکتری های با

6. Akalin et. al

7. Over run

8. Hekmat, Mc Mahon

۲ سیکل لگاریتمی کاهش در تعداد سلولها را نشان داد. زنده‌مانی پائین در ماست به طور عمده به pH پائین‌تر ماست نسبت داده شد و کاهش بیشتر pH در ماست در طول اسیدسازی [۱].

طبق تحقیقی که پیکوت و لاکروکس^{۱۳} (۲۰۰۳) انجام دادند، بیفیدو باکتریوم بروی و بیفیدو باکتریوم لانگوم به صورت خشک شده انجامدادی یا کشت‌های تازه در میکروکپسول های غیرقابل حل در آب که توسط روش امولسیون و یا اینکه از طریق خشک کردن پاششی تهیه و ریزپوشانی شدند. با استفاده از چربی شیر و یا پروتئینهای آب پنیر دناتوره شده، به عنوان مواد غیرمتحرک کننده. توزیع سلولهای تازه در پروتئین سرم شیر دناتوره شده حرارتی که به دنبال آن اسپری - درائینگ صورت گرفت، روشی با حداقل تخریب می‌باشد. بقاء بیفیدو باکتریوم بیفیدوم در طول تخمیر و انبارمانی ماست توسط انکپسولاسیون با یک کاهش زیست پذیری محدود تا ۲/۵ سیکل لگاریتمی در مقایسه با ۵/۱ سیکل لگاریتمی در مورد سلولهای آزاد بعد از ۴ هفته در ۴۰°C، افزایش یافت [۱۷].

کاهش سریع در شمار بیفیدو باکتریوم لاکتیس در طول تخمیر ماست و انبارمانی یخچالی به دنبال آن، ممکن است به یک حساسیت توسعه یافته سلولهای خشک شده پاششی به pH پائین و به هیدروژن پراکسید و اسیدهای آلی تولید شده توسط باکتریهای ماستی نسبت داده شود [۱۶]. در تحقیقی که جیباسی^{۱۴} و همکاران (۲۰۰۹) بر روی ریزکپسول دار کردن لاکتوپاسیلوس پلاتنتروم در زمینه آرثینات که با پروتئینهای آب پنیر پوشش یافته، سلولهای تهیه شده به روش انجامداد خشک به محلول آرثینات سدیم ۲ درصد تلقیح شد. این سوپسپانسیون از طریق سرنگ استریل در ۱۰۰ ml از کلرید کلسیم ۰/۱M چکانده شد که باعث سخت شدن قطره‌ها به اشکال کروی گردید. سپس دانکهای تشکیل شده، جداسازی شد و از طریق سرنگ به محلول پروتئینهای آب پنیر با غلظت ۲ درصد اضافه شدند. (از روش اکستروژن برای کپسوله کردن و پوشش دهی استفاده شد) نتایج نشان داد که اختلاف معنی‌داری ($p < 0.05$) بین بقاء سلول در دانکهای پوشش دار و فاقد پوشش برای تمام نزادها مشاهده شد. و نیز نشان داد که

هاینز و پلانگ^۹ (۲۰۰۲) دریافتند در نمونه بستنی کم چرب، بیفیدو باکتریوم لاکتیس (BLC-1) بهتر از لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس Lafti L10 و لاکتوپاسیلوس پاراکازائی زیر گونه پاراکازائی LCS-1 در ۵۲ هفته در ۲۵°C بقاء یافت [۱۵].

نتایج کار همایونی و همکاران (۲۰۰۷)، بیان کرد که در مورد لاکتوپاسیلوس کازائی در حالت آزاد، تعداد سلولها طی ۸۰ روز نگهداری در ۲۰°C ۲۰ بسیار کاهش یافت (حدود $\frac{3}{4} \log$). شمار بیفیدو باکتریوم لاکتیس کاهش متوسط $\frac{2}{9} \log$ را برای حالت آزاد پس از ۱۸۰ روز نشان داد. حالت کپسول دار همین نزادها به ترتیب ۰/۷ و ۰/۴ سیکل لگاریتمی کاهش را نشان داد. کاهش لاکتوپاسیلوس کازائی و بیفیدو باکتریوم لاکتیس، اختلاف معنی‌داری ($P < 0.05$) بین حالت آزاد و کپسول دار را در بستنی سین بیوتیک در پایان ۱۸۰ روز نگهداری به صورت منجمد نشان داد [۲].

شاه و راویولا (۲۰۰۰)^{۱۰} بیان کردند که فاکتور اصلی تأثیرگذار بر بقاء باکتری‌های پروبیوتیک افزایش محتوای اسیدی ماست پس از تخمیر و طی نگهداری می‌باشد که بیش از حد اسیدی شدن، یا «اسیدی شدن پس از تولید» نام دارد [۱۶].

بسیاری از محققان بیان کردند که وقتی که باکتری‌های کپسوله شده پروبیوتیکی در معرض شرایط نامطلوب محیطی قرار می‌گیرند، افزایش معنی‌داری در بقاء آنها نسبت به حالت به دام نیفتاده مشاهد می‌شود [۱۳].

در تحقیقی که کایلاسپیسی^{۱۱} (۲۰۰۵) بر روی ماست انجام داد، یک افزایش بقاء در حدود ۲ و ۱ سیکل لگاریتمی در تعداد سلولهای لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس و بیفیدو باکتریوم لاکتیس را به ترتیب نشان داد که به علت محافظت سلولها توسط میکرانکپسولاسیون بود. نتایج این تحقیق نشان داد که کاهش‌های معنی‌داری در تعداد سلولهای لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس DD910 و بیفیدو باکتریوم لاکتیس DD920 در یک دوره ۷ هفته‌ای وجود دارد. تقریباً ۴ و ۳ سیکل لگاریتمی کاهش در تعداد سلولهای آزاد لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس و بیفیدو باکتریوم به ترتیب وجود داشت. باکتریهای کپسوله فقط

12. Picot & lacroix
13. Gbassi et al.

9. Haynes, Plagne
10. Shah & Ravula
11. Kailasa pathy

گفت که یک محصول سین‌بیوتیک تولید شده است که دارای خواص درمانی و سلامت بخش برای مصرف کننده می‌باشد.

همین طور، در این تحقیق مشخص شد که افزودن لاکتوباسیلوس کازئی به شکل کپسوله شده به محصول ماست بستنی، یک عامل موثر در افزایش زنده‌مانی سلول باکتریایی می‌باشد. نیز استفاده از آژینات-پروتئین سرم شیر تغییض شده (WPC) به عنوان یک پوشش دهنده مناسب، دارای کارائی (WPC) بالای برای محافظت باکتریهای پروبیوتیکی تحت شرایط تولید و فرآیند و نیز انبارمانی محصول بوده است. ترکیب پری‌بیوتیکی مورد استفاده، اثر معنی‌داری بر روی افزایش زنده‌مانی پروبیوتیک داشت، نمونه‌هایی که دارای بیشترین سطح اینولین تلقیحی بود، تعداد سلول باکتریایی قابل زیست بیشتری داشت. در طی ۳۰ روز انبارمانی ماست بستنی در شرایط انجامداد، بیشترین کاهش تعداد سلول در حین فرآیند انجاماد و مدت زمان نگهداری رخ داد، که ۳ سیکل لگاریتمی کاهش برای حالت آزاد باکتری در تمامی نمونه‌ها مشاهده شد. این در صورتی است که وقتی سلول به صورت ریزپوشانی شده به محصول تلقیح شد، تنها یک سیکل لگاریتمی کاهش در تعداد باکتریهای لاکتوباسیلوس کازئی مشاهده گردید. نیز مشاهده گردید که در این تحقیق، تعداد بالای سلول باکتریایی ابتدایی در محصول می‌تواند مقدار توصیه شده توسط فدراسیونین بین‌المللی شیر (cfu/g 10^{-7}) را فراهم کند.

۵- منابع

- [1] Kailasapathy, K.(2006). Survival of free and encapsulated probiotic bacteria and their effect on the sensory properties of yoghurt. lwt lebensmittel-wissenschaft und technologie. Food Science and Technology. 39 (10) :1221-1227.
- [2]Homayouni,A.(2008).Healthy Characteristics of Functional Foods, Probiotic ,Prebiotic ,Synbiotic.Medical Science and curing university of Tabriz publisher. Tabriz .Iran
- [3]Mortazavian, A., Sohrabvand, S. (2006). Probiotics And Probiotic Food Product. (Translation). Eta Publisher.Tehran.Iran: 65-78
- [4]Mokarram, R. Mortazavi, S.A., Habibi Najafi M.B., F. Shahidi. (2008). The influence of alginate microencapsulation on

پوشش دار کردن با آب پنیر به میزان زیادی بقاء باکتری‌ها در مهره‌های آژینات را بهبود بخشد [۱۸].

در تحقیقی که دوهرتی و همکاران^{۱۴} (۲۰۰۹) انجام دادند و ساکن‌سازی لاکتوباسیلوس رامنوسوس را در سه محصول پروتئینی جداگانه بررسی کردند که شامل WPI^{۱۵} (ایزوله پروتئین سرم شیر) به صورت طبیعی، دناتوره شده و هیدرولیز شده بود. آنها دریافتند که ساکن‌سازی سلول در WPI دناتوره شده و هیدرولیز شده، بقاء را که در حدود 6.1 ± 0.1 و 5.8 ± 0.1 سیکل لگاریتمی بود که به مدت ۱۴ روز در 57°C انبارمانی شده و در هر دو تیمار حفاظت دمایی را در 4°C ایجاد کردند، بهبود بخشد $\log cfu/ml 7.3 \pm 0.1$ و 6.5 ± 0.1 . پروتئین سرم شیرها، خصوصیات فیزیکوشیمیایی خوبی را دارا هستند حاوی توانایی تشکیل ژل که می‌تواند توسط حرارت دادن محلول پروتئین، همراه سرد کردن به دنبال آن و اسیدی کردن صورت گیرد. (Holt^{۱۶} (۲۰۰۰).

رفتار تجمعی پروتئین سرم شیرهای دناتوره شده در نقطه ایزوکلتریک ممکن است دلیل اثر حفاظتی نشان داده شده بر روی پروبیوتیک بوسیله WPI دناتوره شده، توسط مهیا‌سازی یک نیروی رانش بیشتر برای به داماندازی سلولها در مقایسه با آنچه که توسط تیمارهای نوع طبیعی و هیدرولیز بیان شد، باشد. [۱۸] مقاومت توسعه یافته رامنوسوس GG در طول سیستم‌های هیدرولیز شده و تیمار شده حرارتی، به طور احتمالی به خاطر ظرفیت بافری محیط پیرامون میکروبی می‌باشد، زیرا این می‌تواند فاکتور کلیدی مسئول برای محافظت سلولی توسط پروتئینهای لبنی باشد [۱۷ و ۱۹].

۴- نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج بدست آمده در این تحقیق، می‌توان گفت که ماست بستنی می‌تواند به عنوان یک حامل، برای انتقال میکروارگانیسم‌های پروبیوتیکی به بدن انسان در نظر گرفته شود. از آنجائیکه در تولید ماست بستنی از باکتریهای سنتی ماست استفاده شده که دارای اثرات سلامت بخشی هستند و نیز استفاده از ترکیب پروبیوتیکی لاکتوباسیلوس کازئی و ترکیب پری‌بیوتیکی اینولین، در ساخت ماست بستنی، می‌توان

14. Doherty et. al

15. whey protein isolate

16. Holt et al.

- [12] Talwalkar A. and Kailasapathy K. 2003a. Effect of microencapsulation on oxygen toxicity in probiotic bacteria. *Aust. J. Dairy Technol.* 58: 36-39
- [13] Akin .M.B. Akin .M. S, kirmaci. Z. (2007). Effects of inulin and sugar levels on the viability of yogurt and probiotic bacteria and the physical and sensory characteristics-food chemistery 104: 93-99.
- [14] Hekmat. S and Mcmahon, D, 1992. Survival of *Lactobacillus acidophilus* and *Bifidobacterium bifidum* in ice cream for use as a probiotic food. *Journal of dairy science* 75: 1415-1422.
- [15] Haynes, I. N., & Playne, M. J. (2002). Survival of probiotic cultures in low fat ice cream. *Australian Journal of Dairy Technology*, 57(1): 10–14.
- [16] Shah, N. P., & Ravula, R. R. (2000). Microencapsulation of probiotic bacteria and their survival in frozen fermented dairy desserts. *Australian Journal of Dairy Technology*. 55: 139–144.
- [17] Picot,Arnaud, lacroix Christophe. (2004). Encapsulation of bifido bacteria in whey protein- based microcapsules and survival in simulated gastrointestinal conditions and in yogurt. *International Dairy journal* 14: 505-515.
- [18] Gbassi, Gildas komenan,, Thierry randamme, said Ennahar, Eric Marchioni (2009). Microencapsulation of *lactobacillus plantarum* spp in an alginate matrix coated with whey proteins. *International journal of food Microbiology*. 129: 103-105.
- [19]Doherty, P-G., Campos-Montiel.R.G, Lobato-Calleros.C, Pedroza-Islas. R .(2009). Encapsulation of *lactobacillus rhamnosus* in double emulsions formulated with sweet whey as emulsifier and survival in simulated gastrointestinal conditions.food research international 42: 292-297.
- survivability of microencapsulated probiotic *Lactobacillus acidophilus* PTCC 1643 in simulated gastric and intestinal juice. In 18th Nathional congress on food technology (p. 60): 153-168
- [5]Lingyun Chen, Muriel subirade. (2006). Alginate- whey protein granular mic rospheres as oral delivery vehicles for bioactive compounds. *Biomaterials* 27: 4646-4654.
- [6]Allan. P- L. Woj tas, truelstrp Hansen, Daulson. A. T. (2008). Micro structural studies of probiotic bacteria- loaded alginate microcapsules using standard electron microscopy techniques and an hydrous fixation. *lwt lebensmittel-wissenschaft und technologie*. 41: 101-108.
- [7]Milani,elnaz, Koocheki, arash. (2010). The effects of date syrup and guar gum on physical, rheological and sensory properties of low fat frozen yoghurt dessert.*International Journal of Dairy Technology*. 64(1):121-130
- [8]Michael, philip. Kailasapathy,y. Tran, Lai. (2006). Viability of commercial probiotic culture (*Lacidophilus*, *Bifidobacterium* sp.,*L.casei*,*L.paracasei* and *L.rhamnousis*)in cheddarcheese.*international Journal of Food microbiology* 108: 276-280
- [9] Kailasapathy,,sahar.Hesari,Javad.Saris,Per and Nahaei,mohammad raza.(2009).Isolation of lactic acid bacteria from Lighvan cheese,a semi-hard cheese made from raw sheep milk in Iran.*international journal of dairy technology*: 260-264.
- [10] Homayouni, A., Azizi, A., Ehsani, M. R., Yarmand, M. S. & Razavi, S. H., 2008b. Effect of microencapsulation and resistant starch on the probiotic survival and sensory properties of synbiotic ice cream. *Food Chemistry*, 111: 50-55.
- [11] Akalin. A.S and Erisir. D. (2008). Effects of Inulin and oligo fructose on the Rheological characteristics and probiotic culture survival in low- fat probiotic Ice cream. *JFS M: food microbiology and safty*. M184- M188

The influence of adding *Inulin* and Encapsulation on survivability *lactobacillus casei* storage of *synbiotic yoghurt*

Naeemi, H. ^{1*}, Mortazavi, S. A. ², Milani, E. ³, Koochaki, A. ⁴

1.Msc. Student of Food Science and Technology Dep., Islamic Azad University of sabzevar, Iran

2. Research instructor, Iranian Academic Center for Education Culture and Research (ACECR), Mashhad, Iran

3. Assistant Professor Iranian Academic Center for Education, Culture and Research (IACECR) Mashhad- Iran

4. Associate professor Iranian Department of food science &technology, ferdowsi university , mashhad,Iran

(Received: 89/11/16 Accepted: .91/2/3)

Yog-ice cream (frozen yogurt), is a kind of frozen desserts which has similar features with ice cream in physical and apparent characteristics. In this study, frozen yogurt was produced as a symbiotic product containing both probiotics and prebiotics. *Lactobacillus Casei*(LAFTI-L26)as a probiotic bacteria was added to low fat frozen yogurt in two types;free and encapsulated, and its survivability was evaluated during 30 days storage at -18°C. Prebiotic compound that was used in this study, was Inulin that added to frozen yogurt in different levels(0,2.5 and 5% w/w). The viable cell number of L.casei in the free state in prepared low fat frozen yogurt mixture, was between 9.801-9.779 log cfu/ml at the first day, and after 30 days storage at -18°C, its viable number reduced to 7.451-7.866 log cfu/ml. In samples of frozen yogurt containing L.casei that was encapsulated by sodium alginate-whey protein concentration(wpc), the viable cell number of L.casei was 8.150-8.661 log cfu/ml at the first day that reduced to 6.650-7.477 log cfu/ml at the end of 30 days storage at -18°C. Totally, obtained results showed that encapsulation of *lactobacillus casei* in Alginate-Whey protein capsules, could significantly improve survivability of L.casei.(p<0.05) that the viable number of this bacteria in frozen yogurt containing encapsulated probiotic, was in the range of investigated levels by the International Dairy Federation(10^6 - 10^7 cfu/g).

Key words: Alginate -Whey Protein Concentration, Encapsulation, L.Casei, Inulin, Survivability

* Corresponding Author E-Mail address: hajar_naeemi@yahoo.com